

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudkyň Mgr. Barbory Berkové a Mgr. Jany Volkové ve věci

žalobkyně: **S. T., a.s., IČO X**
sídlem J. 1475, U. H.
zastoupená obecnou zmocněnkyní Mgr. S. H., LL.M.
bytem N. 159, O. N. V.
adresa pro doručování: J. 1475, U. H.

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 8. 2019, č. j. X, ve věci přestupku,

takto:

I. Žaloba **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě žalobkyně brojila proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 8. 2019, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Celního úřadu pro Olomoucký kraj (dále jen „celní úřad“) ze dne 3. 6. 2019, č. j. X, jímž celní úřad uznal žalobkyni vinnou ze spáchání celkem 5 následujících přestupků vztahujících se k dvěma jejím provozovnám. Dva přestupky podle ustanovení § 123 odst. 1 písm. c) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZHH“), žalobkyně spáchala tím, že jednak přinejmenším dne

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

1. 3. 2018 minimálně od 10:38 hodin do 10:58 hodin v provozovně „H. D.“ na adrese H. t. 2802/16A, Š., a jednak přinejmenším dne 1. 3. 2018 minimálně v 10:50 hodin v provozovně „H. B. S.“ na adrese n. R. 1964/6, Š., v rozporu s čl. V. písm. b) odst. 2 základního povolení Ministerstva financí ze dne 19. 2. 2018, č. j. MF-37010/2016/34-59 (dále jen „základní povolení MF“) nebyla v herním prostoru přítomna osoba oprávněná jednat v provozních záležitostech herního prostoru s místně příslušným celním úřadem. Dva přestupky podle ustanovení § 123 odst. 3 písm. e) ZHH žalobkyně spáchala tím, že přinejmenším dne 1. 3. 2018 v obou dotčených provozovnách žalobkyně, tj. v provozovně „H. D.“ i v provozovně „H. B. S.“, v rozporu s ustanovením § 66 odst. 1 písm. b) ZHH nebyly v herním prostoru na viditelném místě umístěny identifikační a kontaktní údaje instituce zabývající se prevencí a léčbou problémů souvisejících s patologickým hráčstvím. Přestupku podle ustanovení § 123 odst. 1 písm. c) ZHH se žalobkyně dopustila tím, že přinejmenším dne 1. 3. 2018 v provozovně „H. D.“ v rozporu s čl. V. písm. b) odst. 18 základního povolení MF nebylo v místě, kde obviněná zajišťuje registraci, umístěno viditelné upozornění na zákaz účasti na hazardních hrách a registrace osob mladších 18 let a varování, že účast na hazardní hře může být škodlivá. Za uvedené přestupky byl žalobkyni celním úřadem uložen úhrnný správní trest pokuty ve výši 30 000 Kč a současně byla zavázána k náhradě nákladů správního řízení v paušální výši 1 000 Kč.

2. Žalobkyně s napadeným rozhodnutím nesouhlasila a namítala, že:

- a. právní názory žalovaného týkající se přestupku spočívajícího v nepřítomnosti oprávněné osoby v herním prostoru jsou pro žalobkyni překvapivé a v rozporu s jejím legitimním očekáváním ve vztahu k dodržení podmínek vydaných povolení k umístění herního prostoru ze strany státu. Žalobkyně má za to, že smyslem a účelem ustanovení čl. V písm. b) odst. 2 základního povolení MF je, aby v místě kontroly byla přítomná pověřená osoba, která bude s příslušným celním úřadem jednat, seznámí jej s problematikou a provozováním technické hry, jejími kontrolními mechanismy, s funkcí monitorovacího zařízení a se způsobem zabezpečení kamerových záznamů ve smyslu ustanovení § 72 odst. 5 ZHH. To se v případě žalobkyně bezesbýtku stalo, neboť v samotných protokolech o kontrole je uvedeno, že v každé z provozoven byla přítomna osoba odpovědná za dodržování zákazů a povinností spojených s dodržováním hazardních her, která je uvedena v seznamu odpovědných osob. V případě provozovny „B. D.“ je navíc žalobkyně viněna za přestupek, který měl být spáchán v čase již od 10:38 hodin, přestože kontrola byla zahájena až v 10:50 hodin prvním kontrolním úkonem, jímž bylo předložení pověření ke kontrole. Žalobkyně nesouhlasí se závěrem žalovaného, že v obou provozovnách se pověřená osoba skutečně fyzicky nenacházela v herním prostoru, nýbrž v restauračním zařízení, které s herním prostorem sousedí. Oprávněné osoby se dle žalobkyně nacházely v inkriminované době na registračním místě, které je za barem. Žalobkyni byla Městským úřadem Šumperk vydána povolení k umístění herního prostoru, přičemž součástí žádosti žalobkyně o tato povolení byla schémata kamerového systému zpracovaná k daným provozovnám dle ustanovení § 99 odst. 2 ZHH. Vydáním těchto povolení tedy povolující orgán (obec) jednoznačně osvědčil, že registrační místo a s tím spojená povinnost založená § 7 odst. 1 ZHH může být provozovatelem prováděna i mimo samotný prostor herny. Právě z důvodu, že registrační místo se nacházelo v provozovnách na baru, je dle žalobkyně logické, že se zde musí občas nacházet i oprávněná osoba, pokud provádí registraci a tím rovněž plní povinnost danou ZHH. Pakliže orgán povolující umístění herního prostoru povolil, aby registrace oprávněnou osobou probíhala i mimo prostor herny, přičemž k dispozici měl před vydáním povolení plán provozovny s vyznačeným místem registrace i s vyznačeným prostorem herny, nemůže být žalobkyně trestána za to, pokud se oprávněné osoby mimo hernu také nachází. Tímto dvojím přístupem státních orgánů byla žalobkyně jednoznačně uvedena do situace právní nejistoty;

- b. nedošlo k závadnému jednání, kterým se měla žalobkyně dopustit přestupku spočívajícího v absenci viditelného upozornění v registračním místě na zákaz účasti na hazardních hrách a registrace osob mladších 18 let a varování, že účast na hazardní hře může být škodlivá. Nápis s uvedeným varováním byl umístěn na notebooku, který je po celou dobu registrace vždy otočen směrem k hráči, jelikož hráč zde svépomocí provádí samotnou registraci. Tvzení celního úřadu potažmo žalovaného, že notebook měl být natočen k obsluze, tudíž není pravdivé. Pokud měl celní úřad nebo žalovaný pochybnosti o kvalitě nebo čitelnosti žalobkyni zaslané fotografie, kterou prokazovala splnění dotčené povinnosti, měl vyzvat žalobkyni k doplnění nebo nápravě a žalobkyně by obratem zajistila dodání nové kopie. Sám celní úřad se o tvrzení žalobkyně mohl přesvědčit výsledkem žalobkyní navrhovaného svědka nebo ohledáním místa v provozovně, což celní úřad ani žalovaný neprovedl, aniž to dle žalobkyně bylo nadbytečné. Viditelnost požadovaného upozornění je dle názoru žalobkyně míněna ve vztahu k hráči a osobám, které mají potencionálně o hru zájem, neboť právě tyto osoby mají být informované. V daném případě se však nestalo, že by nějaká taková osoba informována nebyla. Žalobkyně nesouhlasí s celním úřadem tvrzenou preventivní funkcí předmětného upozornění ve vztahu k osobám, které jsou ze zákona vyloučeny z možnosti účastnit se hazardních her. Pokud je taková osoba rozhodnuta zkusit se dostat do herního prostoru, je povinností provozovatele zabránit této osobě vstupu do herního prostoru, tím pádem se k registračnímu procesu tato osoba vůbec nedostane. Žalobkyně je toho názoru, že žalovaný si text základního povolení MF interpretoval zcela účelově;
- c. žalobkyně přiznala pochybení, pokud jde o přestupky spočívající v absenci kontaktních údajů instituce zabývající se prevencí a léčbou problémů souvisejících s patologickým hráčstvím v provozovnách žalobkyně, a to s odkazem na svého obchodního partnera, který při plnění těchto povinností pochybil. Vytkané jednání spadá pod objektivní odpovědnost žalobkyně jakožto provozovatele herního prostoru s možností liberace v případě, že nemohla škodlivému následku, který nezavinila, ani s vynaložením veškerého úsilí zabránit. Žalobkyně již v odvolání uvedla, že má všechny interní postupy nastaveny tak, aby bylo zajištěno vyvěšení veškerých nutných dokumentů v provozovně, odpovědné osoby mají formuláře, které musí v rámci přípravy herního prostoru k provozu vyplnit, následně odpovědná osoba za žalobkyni celý herní prostor před otevřením zkontroluje. V daném případě i přes vynaložení veškerého úsilí, které bylo možno požadovat, oba tyto lidské faktory přesto selhaly. Žalobkyně toto pochybení okamžitě napравила a žádala o zproštění odpovědnosti za toto pochybení, nerozumí tomu, proč má žalovaný za to, že by samotné projednání spáchaných přestupků nepostačovalo v případě žalobkyně k nápravě. Žalobkyně si neumí představit, jaká další opatření by měla k zajištění splnění dotčené povinnosti přijmout, s čímž se žalovaný nikterak nevypořádal. Žalobkyně závěrem upozornila, že je v naprosté právní i faktické nejistotě, neboť pro dotčená údajná pochybení nemá v současné době zahájeno žádné jiné správní řízení napříč všemi celními úřady v České republice.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. K žalobnímu bodu ad a) uvedl, že odmítá názor žalobkyně ohledně okamžiku zahájení kontroly, tato argumentace je zcela lichá. Kontrola provozoven byla provedena v souladu se zákonem č. 255/2012 Sb., o kontrole, ve znění účinném od 1. 7. 2017 (dále jen „kontrolní řád“), přičemž s odkazem na literaturu i zákonné znění ustanovení § 5 odst. 2 kontrolního řádu žalovaný uvedl, že předložení pověření ke kontrole může předcházet první z kontrolních úkonů. Je logické, že některé úkony jsou prováděny těsně před předložením příslušného pověření, neboť má-li být zjištěn skutečný stav, je nutné některé úkony činit „inkognito“ a teprve poté oznámit kontrolované osobě, že jde o výkon kontroly. Pokud by kontrola byla zahájena striktně okamžikem předložení pověření ke kontrole kontrolující osobě, nemohlo by nikdy dojít k situaci porušení povinnosti přítomnosti osoby oprávněné jednat

v provozních záležitostech v herním prostoru a naplnění skutkové podstaty přestupku dle § 123 odst. 1 písm. c) ZHH. Výklad žalobkyně tak odporuje účelu a smyslu ZHH. Dotčené ustanovení základního povolení MF není jakkoli sporné ani nepřipouští dvojí výklad, kategoricky a výslovně stanovuje, aby v herním prostoru byla „kdykoliv a po celou provozní dobu“ přítomna pověřená osoba. Výslovné znění dotčeného ustanovení naopak zcela odpovídá jeho účelu a smyslu. Požadavek fyzické přítomnosti pověřené osoby v herním prostoru má své opodstatnění, a to i v případě, že herny jsou monitorovány prostřednictvím kamer. Nelze připustit situaci, kdy je hráč v herním prostoru úplně sám. Ze strany žalobkyně jde o nepochopení či podcenění významu stanovené povinnosti. Herní prostor je místem, kde je provozovatel z uvedených důvodů povinen zajistit trvalou přítomnost pověřené osoby bez výjimky. Žalobkyní předestřené situace ve smyslu potřeby oprávněné osoby navštívit WC či podobné nouzové situace může žalobkyně řešit například pověřením více osob ve spojení s účinným uspořádáním jejich vzájemné zastupitelnosti či intervalu jejich střídání. Organizace plnění povinností provozovatele hazardních her je přitom zcela v dispozici žalobkyně. V projednávané věci nebyla důvodem nepřítomnosti pověřené osoby v herním prostoru ani nutná návštěva WC, ani registrace hráčů, ale plnění paralelních povinností obsluhy ve vedlejších restauračním zařízení. Obsluha herního prostoru tedy byla organizována nevhodným způsobem, předem vylučujícím řádné plnění podmínky podle článku V. písm. b) odst. 2 základního povolení Ministerstva financí (dále též „MF“).

4. K žalobnímu bodu ad b) žalovaný uvedl, že čl. V písm. b) odst. 18 základního povolení MF stanoví dotčenou povinnost žalobkyni vázanou na místo registrace, neboť do tohoto prostoru budou směřovat první kroky takovéto osoby. Ze spisového materiálu vyplývá, že registrace byla prováděna na baru obsluhou. Z fotodokumentace vyplývá, že v místě baru, za pultem, se nacházel notebook. Z fotografií je po jejich přiblížení zřejmé, že na notebooku pod monitorem je nějaký nápis. Takto umístěné oznámení nenaplnuje definici viditelného upozornění. Pojem „viditelnost“ představuje neurčitý právní pojem, jehož synonymem mohou být pojmy zřejmý, evidentní, zřetelný, přičemž k definici pojmu „zřetelnost“ žalovaný odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu. Notebook se nacházel za pultem, tedy v místě, kde návštěvníci baru a restauračních zařízení nemají přístup, jedná se o místo určené pro obsluhu a personál. Sama velikost běžného notebooku a lišty pod monitorem poukazuje na velikost údajného upozornění. Při příchodu do provozovny není hráč nijak upozorněn, kde konkrétně má provést registraci, stejně tak není informována osoba mladší 18 let, že se nesmí zúčastnit hazardní hry, což je účelem tohoto bodu povolení. Skutečnost, že informační povinnosti o zákazu činnosti osobám mladším 18 let a o škodlivosti účasti na hazardní hře žalobkyně splnila na jiných místech herního prostoru, na samotných technických zařízeních, nezbavuje povinnosti umístit upozornění dle základního povolení v místě registrace.
5. K žalobnímu bodu ad c) žalovaný odkázal na judikaturu správních soudů ve vztahu k uplatnění liberačních důvodů. Interní postupy i školení značí snahu žalobkyně eliminovat jí přičitatelná porušení zákona. Pouhá existence interních dokumentů a postupů není důkazem toho, že žalobkyně vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupkům zabránila, což je evidentní již ze samotné skutečnosti, že k porušení zákona došlo. Žalobkyně se nemůže zprostit své odpovědnosti odkazem na porušení povinnosti vlastními zaměstnanci, případně osobami, které při výkonu své činnosti používá.
6. Z obsahu správního spisu bylo ve vztahu k posuzované věci zjištěno následující: V základním povolení Ministerstvo financí udělilo žalobkyni základní povolení k provozování specifikovaných technických hazardních her a stanovilo podmínky jejich provozování. Mimo další byly stanoveny následující podmínky: dle čl. V písm. b) odst. 2 *provozovatel přijme taková opatření, aby kdykoliv po celou provozní dobu byla v herním prostoru přítomna pověřená osoba provozovatelem oprávněná jednat v provozních záležitostech herního prostoru s místně příslušným celním úřadem. Pověření k činnosti dle předchozí věty, nebo jeho kopie, je v herním prostoru k dispozici. Provozovatel na vyžádání místně příslušného celního úřadu bezodkladně seznámí tímto úřadem pověřené osoby s problematikou a provozováním technické hry, jejími kontrolními*

mechanismy, s funkčností monitorovacího zařízení a se způsoby zabezpečení kamerových záznamů ve smyslu § 72 odst. 5 zákona. Provozovatel na vyžádání místně příslušného celního úřadu poskytne software či zařízení nezbytné pro kontrolu kamerových záznamů místně příslušným celním úřadem. Dle čl. V písm. b) odst. 18 v místech, kde provozovatel zajišťuje registraci, a to i jen dočasně, musí být provozovatelem umístěno viditelné upozornění na zákaz účasti na hazardních hrách a registrace osob mladších 18 let a varování, že účast na hazardní hře může být škodlivá.

7. Rozhodnutími Městského úřadu Šumperk ze dne 18. 1. 2018, č. j. X a č. j. X bylo povoleno umístění heren „H. D.“ a „H. B. S.“ a bylo v nich povoleno provozování technických her, jejichž provozování bylo povoleno základním povolením MF.
8. Dne 1. 3. 2018 byly celním úřadem provedeny kontroly v provozovnách žalobkyně „H. D.“ a „H. B. S.“ zaměřené na dodržování ZHH, provozovaných prostřednictvím technického zařízení za podmínek stanovených v povolení vydaném dle ZHH. Shledaná porušení zákona, na jejichž základě bylo následně vydáno rozhodnutí celního úřadu, byla zachycena v protokolech o kontrole ze dne 15. 3. 2018, č. j. 18563-7/2018-580000-61 (H. D.) a ze dne 19. 3. 2018, č. j. 19198-6/2018-580000-61 (H. B. S.). Dle uvedených protokolů byla kontrola v obou hernách zahájena dne 1. 3. 2018 v 10:50 hodin předložením pověření ke kontrole kontrolované osobě. K výzvě celního úřadu žalobkyně poskytla záznamy z monitorovacích zařízení z obou heren. Kromě poskytnutých záznamů celní úřad při rozhodování vycházel mimo další i z fotografické dokumentace pořízené v rámci obou provedených kontrol a z pořízeného videozáznamu z H. B. S., přičemž na základě těchto podkladů byla objektivizována skutková zjištění, a to jednak včetně konkrétních časových údajů, pokud jde o nepřítomnost pověřených osob v samotném herním prostoru každé z heren, jednak umístění registračního notebooku a nápisu pod jeho monitorem v H. D.
9. Dne 13. 3. 2019 vydal celní úřad příkaz, proti němuž podala žalobkyně dne 18. 3. 2019 odpor. Následně dne 3. 6. 2019 rozhodl celní úřad o spáchání v úvodu tohoto rozsudku specifikovaných přestupků. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně dne 10. 6. 2019 odvolání, o němž rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.
10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Krajský soud rozhodoval o věci samé bez jednání, neboť účastníci s tímto postupem souhlasili (ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s.).
11. K jednotlivým žalobním námitkám krajský soud uvádí následující.
12. Žalobkyně předně namítala, že právní názory žalovaného týkající se přestupku dle § 123 odst. 1 písm. c) ZHH jsou v rozporu s legitimním očekáváním ve vztahu k dodržení podmínek vydaných povolení k umístění herního prostoru ze strany státu. Nemůže být trestána za to, že se oprávněné osoby pověřené provozovatelem jednat v provozních záležitostech herního prostoru s místně příslušným celním úřadem nenacházely v samotném herním prostoru, ale v místě registrace, která byla příslušným orgánem povolena za barem, jenž se nacházel mimo prostor herny.
13. V dané věci je mezi účastníky nesporné, že osoby pověřené provozovatelem se v předmětné době nacházely v místě určeném provozovatelem k registraci, která je ve smyslu § 44 odst. 1 ZHH podmínkou účasti na technické hře. V souladu s § 44 odst. 3 ZHH *registrace zahrnuje zjištění a ověření totožnosti a věku osoby žádající o registraci, přidělení přístupových údajů nebo jiných přístupových prostředků a aktivaci uživatelského konta, na němž jsou evidovány peněžní prostředky, zejména vklady, sázky a výhry, oddělené od peněžních prostředků ostatních účastníků hazardní hry a provozovatele.*
14. Mezi účastníky je rovněž nesporné, že registrační místo se nacházelo mimo samotný prostor herny. Touto se dle § 67 odst. 1 ZHH rozumí *samostatný, stavebně oddělený prostor, ve kterém je provozována technická hra jako hlavní činnost.* Ve shodě s tímto pak dle ustanovení

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

čl. V. písm. b) odst. 5 základního povolení MF *provozovatel provozuje koncová zařízení technické hry v samostatném, stavebně odděleném prostoru, tedy místnosti nebo souboru místností ve smyslu § 3 písm. b) vyhlášky č. 268/2009 Sb., za který lze považovat pouze prostor disponující samostatným vchodem přímo z ulice nebo z veřejně přístupné vnitřní části budovy, která není provozovnou ve smyslu zákona č. 455/1991 Sb., zákon o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů nebo jiného právního předpisu či za herní prostor ve smyslu zákona s výjimkou hotelových herních prostorů.*

15. Jelikož žalobkyně v souladu s rozhodnutím příslušného orgánu umístila toto své registrační místo za bar, tedy mimo prostor samotné herny, registrační místo součástí herního prostoru nebylo, neboť tím se dle § 65 odst. 1 ZHH *rozumí herna nebo kasino*. Jestliže pak ustanovení čl. V. písm. b) odst. 2 základního povolení MF stanoví povinnost provozovateli přijmout taková opatření, aby *v herním prostoru byla kdykoliv po celou provozní dobu přítomna pověřená osoba provozovatelem oprávněná jednat v provozních záležitostech herního prostoru s místně příslušným celním úřadem*, přičemž dle zákonného vymezení se za herní prostor jednoznačně považuje pouze herna nebo kasino, a hernou se rozumí pouze samostatný, stavebně oddělený prostor, ve kterém je provozována technická hra, žalobkyně této své povinnosti nedostála, nacházely-li se pověřené osoby žalobkyně mimo prostor herny, byť na místě určeném k registraci. Pokud totiž registrační místo bylo žalobkyní stanoveno mimo herní prostor, tedy mimo prostor samotné herny, bylo její povinností přijmout taková opatření, která by porušení výše uvedené povinnosti zabránila, např. pověřením více osob či lepší organizací práce, jak výstižně uvedl žalovaný. S ohledem na odlišnou náplň činnosti pověřené osoby a činnosti, která je součástí registrace, pokud se toto místo nacházelo mimo prostor herny (být povolené), nadto na baru, který je přirozeně spojený s dalšími, s hernou přímo nesouvisejícími, činnostmi, je fakticky nemožné, aby tyto činnosti vykonávala tatáž osoba. Tato část žalobní námítky a) není důvodná.
16. K žalobkyní poukazované nesrovnalosti mezi časem spáchání přestupku a časem zahájení kontroly v případě provozovny „H. D.“ pak krajský soud ve shodě s vyjádřením žalovaného uvádí, že dle § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, v rozhodném znění (dále jen „kontrolní řád“) je *kontrola je zahájena prvním kontrolním úkonem, jímž je a) předložení pověření ke kontrole kontrolované osobě nebo jiné osobě, která kontrolované osobě dodává nebo dodala zboží nebo ho od ní odebrala či odebírá, koná nebo konala pro ni práce, anebo jí poskytuje nebo poskytovala služby nebo její služby využívala či využívá, případně se na této činnosti podílí nebo podílela (dále jen „povinná osoba“), jež je přítomna na místě kontroly, b) doručení oznámení o zahájení kontroly kontrolované osobě; součástí oznámení musí být pověření ke kontrole, anebo seznam kontrolujících, nebo c) první z kontrolních úkonů bezprostředně předcházejících předložení pověření ke kontrole kontrolované osobě nebo povinné osobě, jež je přítomna na místě kontroly, pokud je provedení takových kontrolních úkonů k výkonu kontroly třeba*.
17. Podle důvodové zprávy k § 5 kontrolního řádu pak kromě kontrol, u nichž je jejich provedení oznamováno předem, a kontrol, u nichž je prvním kontrolním úkonem předložení pověření ke kontrole, existují rovněž kontroly, které nejsou oznamovány předem, avšak před samotným předložení pověření ke kontrole provede kontrolující v zájmu efektivního dosažení účelu kontroly některé úkony, u nichž může být sporné, zda jsou provedeny před zahájením či již jako součást kontroly, nicméně současně jsou pro dosažení jejího účelu nezbytné (jedná se např. o opatření kontrolních vzorků či o provedení tzv. kontrolního nákupu, kdy by byl v případě předchozího předložení pověření ke kontrole zmařen účel kontroly, popř. by bylo podstatně ohroženo jeho naplnění). Vzhledem k tomu, že kontrolovaná osoba by v tomto případě mohla následně namítat, že takto opatřené kontrolní podklady nelze pro kontrolu použít, jelikož byly opatřeny mimo průběh kontroly, je kontrolním řádem zohledněna možnost zahájení kontroly právě takovým úkonem. Vždy se však musí jednat o úkony bezprostředně předcházející předložení pověření ke kontrole.
18. Jak soud z protokolu o kontrole ze dne 15. 3. 2018, č. j. 18563-7/2018-580000-61 zjistil, kontrola v provozovně „H. D.“ byla zahájena dne 1. 3. 2018 v 10:50 hodin, kdy bylo předloženo také pověření ke kontrole. Úkony, které byly provedeny v 10:38 hod. byly tedy kontrolními úkony

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

ve smyslu § 5 odst. 2 písm. c) kontrolního řádu, jelikož byly provedeny před předložením samotného pověření z důvodu snahy o zabránění zmaření účelu kontroly. Druhá část žalobní námitky a) tedy rovněž není důvodná.

19. O námitce b) krajský soud uvážil takto: Informační povinnost provozovatele mimo jiné o zákazu účasti na hazardní hře osobám mladším 18 let zakotvuje ustanovení § 66 ZHH. To ukládá provozovateli povinnost umístit na viditelném místě v herním prostoru informace vztahující se zejména k identifikaci provozovatele a dalších nezbytných varování týkajících se hry. Herní prostor tak musí být vybaven zákonem předepsanými náležitostmi, kdy se jedná o nástroje sloužící ke zmírnění či případné eliminaci negativních vlivů a skutečností souvisejících s provozováním hazardních her (bližší viz důvodová zpráva k § 66 ZHH či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2011, č. j. 5 Afs 26/2011-81 či ze dne 11. 6. 2014, č. j. 5 Afs 88/2013-41).
20. Základním povolením MF byla nadto žalobkyni uložena informační povinnost ve vztahu k místu registrace, které v čl. V. písm. b) odst. 18 stanovilo, že *v místech, kde provozovatel zajišťuje registraci, a to i jen dočasně, musí být provozovatelem umístěno viditelné upozornění na zákaz účasti na hazardních hrách a registrace osob mladších 18 let a varování, že účast na hazardní hře může být škodlivá*. Tato povinnost se týká výslovně registračního místa a na její splnění nemá vliv to, že se upozornění nachází i na jiných místech herního prostoru.
21. Mezi účastníky bylo nesporné, že se toto upozornění nacházelo na spodním okraji monitoru pod obrazovkou přenosného počítače. Spornou však zůstala skutečnost, zda informační povinnost žalobkyně byla tímto splněna.
22. Co se rozumí „*viditelným upozorněním*“ základní povolení MF neuvádí. Pojem „viditelnosti“ pak navíc není blíže specifikován ani zákonem ani dosavadní judikaturou Nejvyššího správního soudu. Jistým návodem k výkladu tohoto pojmu by mohl být výklad synonymního slova „zřetelnost“, které dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu z hlediska gramatického znamená „*smysly (zvl. zrakem a sluchem) dobře poznatelný, zřejmý, jasný*“ (srov. Filípec, J. a kol. *Slovník spisovné češtiny pro školu a veřejnost*. Praha: Academia, 2001. s. 580). Dalšími synonymy pak mohou být slova *srozumitelný, patrný, jasný nebo zřejmý* (srov. Pala, K., Všíanský, J. *Slovník českých synonym*, Praha: Nakladatelství Lidové noviny, 2001. s. 469) (viz např. rozsudek NSS ze dne 29. 6. 2012, č. j. 2 As 6/2012-20).
23. Jak krajský soud ze správního spisu (zejména z fotodokumentace pořízené v rámci kontroly dne 1. 3. 2018 – viz protokol o kontrole ze dne 15. 3. 2018, č. j. 18563-7/2018-580000-61) zjistil, ve spodní části monitoru tohoto počítače se skutečně nacházel drobný neurčitý nápis, zřejmě požadované upozornění. Počítač byl umístěn za barem, v prostoru určeném pro obsluhu baru. Co je skutečně obsahem upozornění, se soudu z předmětné fotodokumentace ověřit nepodařilo, tento není zřejmý ani z fotografie, která byla přílohou vyjádření žalobkyně ze dne 26. 3. 2018 k výše uvedenému protokolu o kontrole. Krajský soud však vyšel z nesporného tvrzení účastníků, že se jednalo o požadované upozornění.
24. Ačkoliv tedy zákon ani dosavadní judikatura pojem „viditelné upozornění“ nijak nedefinuje, krajský soud konstatuje, že upozornění umístěné výše popsáním způsobem dostatečně viditelné nebylo, a to zejména pro zvolené místo, kam žalobkyně upozornění umístila, neboť takto nebylo ani zřetelné, ani dobře poznatelné ani jasné. Krajský soud zdůrazňuje, že i pokud by bylo upozornění lépe čitelné, za situace, kdy bylo umístěno na čelní straně monitoru přenosného počítače, který byl umístěn za barem a který mohl být kdykoliv sklopen, odnesen nebo přemístěn, povinnost provozovatele ve smyslu čl. V. písm. b) odst. 18 základního povolení MF tím splněna nebyla.
25. K tvrzení žalobkyně, že viditelnost požadovaného upozornění je míněna pouze ve vztahu k hráčům, kteří provádí svépomocí registraci, pak krajský soud uvádí, že vzhledem ke skutečnosti, že jeho obsahem bylo upozornění na zákaz účasti na hazardních hrách a registrace osob mladších

18 let, na něž se informační povinnost vztahovala, je naopak zřejmé, že toto upozornění není míněno pouze ve vztahu k hráčům, neboť osoba mladší 18 let se právě hráčem stát nesmí. Nadto krajský soud dodává, že s ohledem na činnosti, které mají být při provedení registrace provedeny (viz § 44 odst. 3 ZHH, odst. 13 rozsudku), není přípustné, aby registraci prováděl hráč sám a tedy aby byl počítač otočen k němu, neboť se u něj neprovádí pouze přihlášení již registrovaných hráčů k uživatelskému kontu.

26. Vzhledem k výše uvedenému je rovněž žalobní námitka b) shledána nedůvodnou.
27. Žalobkyně dále namítala, že v případě přestupku spočívajícího v absenci kontaktních údajů instituce zabývající se prevencí a léčbou problémů souvisejících s patologickým hráčstvím v provozovně žalobkyně bylo na místě zproštění její odpovědnosti za toto pochybení, neboť vynaložila veškeré úsilí, aby zabránila škodlivému následku, k němuž došlo selháním lidského faktoru (žalobní bod c/).
28. Dle § 21 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v rozhodném znění, *právníká osoba za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila.*
29. Odpovědnost organizace (právníké osoby) je odpovědností objektivní, což znamená, jak Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 15. 6. 2004, č. j. 4 As 4/2003-74, uvedl, že „*subjekt odpovídá za porušení právních povinností zásadně bez ohledu na zavinění. Podle právní teorie je konstrukce odpovědnosti bez zavinění odůvodňována teoretickými i praktickými důvody. Zjišťování a dokazování zavinění v situaci, kdy porušení povinnosti právníkou osobou je často výsledkem činnosti řady jednotlivců, je velmi obtížné, a otázka podílu jednotlivců na protiprávním jednání, je problematická. Z tohoto pohledu je třeba přistupovat k posouzení projednávané věci, kdy pro řízení o uložení pokuty za správní delikt právníké osoby není tedy podstatný podíl jednotlivých pracovníků organizace na vzniku protiprávního jednání, ale zjištění samotného protiprávního jednání (protiprávního stavu).*“
30. Liberační důvody jsou určeny pro aplikaci pouze ve výjimečných případech, jelikož představují výjimku z principu objektivní odpovědnosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2018, č. j. 9 As 195/2018 – 27). V této souvislosti Nejvyšší správní soud v cit. rozsudku konstatoval, že „*pokud tedy existují okolnosti, ve kterých je nutné posuzovat, zda právníká osoba vynaložila veškeré úsilí k zabránění porušení povinnosti, správní orgán se jimi musí skutečně zabývat a ne pouze konstatovat, že podmínky nebyly splněny. Osoba, která se chce dovolávat liberačního důvodu, musí ovšem prokázat, že provedla technicky možná opatření způsobila účinně zabránit porušení zákona. Nelze se spokojit s tvrzením, že vynaložila veškeré úsilí, aby ke správnímu deliktu nedošlo či s poukazem na to, že technicky možná opatření po ní nebylo možné spravedlivě požadovat, protože by jejich provádění bylo neekonomické (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 9. 2014, č. j. 4 As 123/2014 - 34).*“
31. V projednávané věci žalobkyně tvrdila, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možné požadovat, aby přestupku zabránila, a to tím, že měla interní postupy nastaveny tak, aby bylo vyvěšení veškerých dokumentů v provozovně zajištěno, měla určenu zodpovědnou osobu, která kontroluje herní prostor, přesto lidské faktory selhaly. K okolnostem selhání žalobkyně nic bližšího neuváděla. Je tak možné uzavřít, že žalobkyně neměla účinné mechanismy, aby porušení své povinnosti zabránila. Obecně lze uvést, že nedbalost zaměstnanců či pověřených osob a nedodržení pracovních povinností ze strany těchto osob, nemůže být bez dalšího důvodem pro zproštění odpovědnosti žalobkyně. Navíc by žalobkyně musela svá tvrzení prokázat, jelikož důkazní břemeno nese právě právníká osoba, které bylo spáchání přestupku vytýkáno. Není povinností správního orgánu navrhnout žalobkyni opatření, která by zajistila splnění její povinnosti. Vzhledem k tomu, že žalobkyně svá tvrzení prokazovala pouze existencí interních dokumentů a školením zaměstnanců, důkazní břemeno ve vztahu k liberačním důvodům neunesla. Liberačním důvodem z podstaty věci pak nemohla být ani skutečnost, že svou povinnost následně splnila.

32. V obecné rovině zůstává tvrzení žalobkyně o tom, že „je v naprosté právní i faktické nejistotě, neboť skutečnosti, které rozporuje jeden celní úřad, druhý celní úřad aprobuje“. Nadto v případě spáchání tohoto přestupku sama žalobkyně toto své pochybení přiznala. Soud proto ani této žalobní námitce nepřisvědčil.
33. Jelikož krajský soud neshledal žalobní body důvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
34. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když plně procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu v tomto soudním řízení žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Olomouc 25. června 2020

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu